

Ja lopuksi...

And in conclusion...

By Terry James, [August 2, 2026](#)

Tämä kommentti on hieman henkilökohtainen, joten haluan varoittaa, että se sisältää tietoa, jonka uskon Herran haluavan tuoda esiin, mutta jonka kirjoittaminen voidaan tulkita itsensä esille tuomisen yritykseksi. Haluan kuitenkin korostaa, ettei se ole tarkoitukseni.

Kun työskentelin mainosalalla monta vuotta sitten, toimin luovana johtajana muutamassa mainostoimistossa. Pyrimme tietysti esittämään asiakkaittemme liiketoiminnan parhaassa mahdollisessa valossa ja luomaan houkuttelevia mainoksia, jotka kohdistuivat asiakkaittemme tuotteiden ja palveluiden potentiaaliin asiakkaisiin alueellisten ja valtakunnallisten sekä painettujen, että TV- ja radiomainosten kautta.

Etsimme jatkuvasti aivojemme sopukoista nerokkaimpia ja osuvimpia tekstirivejä (kuvatekstejä) houkuttelemaan asiakkaita meidän asiakkaillemme ja osoittamaan kilpaileville mainostoimistoille, kuinka hyviä olimme mainosalalla.

Vuosittaisia palkintoja jaettiin tällaisista narsistisista pyrkimyksistä. Rakastin mainosalaa, mutta koska olin nuorempi kuin toimiston johtajat, en koskaan kiinnittynyt liiketoiminnan ylemmälle tasolle, jossa huippumiehet kokoontuivat vastaanottamaan palkintoja.

Se yksi kerta, josta haluan tässä kertoa ja jossa oli mukana rakastamani osa – luova prosessi – on kiteytetty tämän kommentin otsikkoon. Olen varma, että ilmausta on käytetty monta kertaa tuon hetken jälkeen kauan

sitten. Mutta se oli ensimmäinen kerta, kun sitä käytettiin ja me kaikki istuimme mainostoimiston luovassa ympäristössä toivoen, että olisimme voineet keksiä sen.

Se oli tekstattu mainostauluun. En muista, mikä mainostoimisto sen keksi, tai mille hautaustoimistolle se oli tehty, mutta se oli tuolloin täydellinen iskulause hautaustoimistolle: "*Ja lopuksi...*".

Luulen, että hautajaistyypiset ajatukset ovat aina lähellä ajattelumme pintaa, varsinkin mitä vanhemmaksi tulemme.

Tämän artikkelin julkaisupäivän jälkeisenä päivänä täytän 84 vuotta ja olen kuunnellut senaattori Lindsey Graham'in hautajaisia – hän kuoli huomattavasti nuorempana kuin minä tällä hetkellä olen, kun kirjoitan tätä tiistaina 28. heinäkuuta. Niinpä kauan sitten kuultu iskulause tuli mieleeni mitä koskettavimmalla tavalla.

Tässä minä istun, mietin, rukoilen ja kirjoitan asioiden Raamatun mukaisesta päätöksestä – Raamatun profetioista.

Mieleeni tulee monia rakkaita ystäviä, jotka ovat päässeet taivaallisiin palkintoihinsa, jotkut huomattavasti minua nuorempina. Kuten tohtori Dave Breese, todella yksi rakkaimmista ystäväistäni, joka auttoi minua saamaan alulle ensimmäisen kirjani – *Storming Toward Armageddon (Rynnistäen kohti Harmageddonia)* – kirjoittamisen.

Dave, yksi Jumalan Sanan kaunopuheisimmista ja loistavimmista puhemiehistä, oli vasta 73, kun hänet kutsuttiin taivaaseen.

Ajattelen ihanaa ystävääni, tohtori Tim LaHaye'a, joka oli minua 16 vuotta vanhempi. Muistan tämän, koska kun tapasimme Timin kanssa ensimmäisen kerran, hän hymyili johtuen ikäerostamme. Tim nauttii nyt todella taivaallisen elämän – iankaikkisen elämän – valtavista palkinnoista!

Sitten ajattelen suurta saarnaajaa ja opettajaa, tohtori J. Vernon McGee'tä, joka inspiroi niin monia meistä kotoisilla, mutta valtavien voimakkailla opetuksillaan. Hän oli... no niin... hän oli 84, kun siirtyi tuohon taivaalliseen ulottuvuuteen! *Kahdeksankymmentäneljä!... No niin ... minä olen nyt 84!*

On aika miettiä, mitä tuo iskulause, jonka muistan niin elävästi noiden monien vuosien takaa, todella pitää sisällään! *"Ja lopuksi..."*.

Tätä ei ole tarkoitettu luettavaksi ikäänkuin se olisi oma tuleva hautakirjoitukseni. Uskon, että Herra pitää minut vielä täällä omia tarkoituksiaan varten. En aio kertoa yksityiskohtaisesti siitä hengenvaarallisesta sydänkohtauksesta ja sydämenpysähdyksistä, jotka koin kauan sitten, pitkäperjantaina 22. huhtikuuta 2011, enkä siitä ihmeellisestä matkastani taivaaseen ja takaisin kolme kertaa. (No, taisinpa sittenkin kertoa siitä taas, mutta en voi sille mitään.) Se on todistus, ja aion aina tuoda sen esille tilaisuuden tullen.

Ja todistaminen – mikä on mielestäni tärkein syy siihen, että olen yhä "maan pinnan tläpuolella", kuten tapaan sanoa – on kertomista, että Jumala varoittaa maailmaa, että tämän aikakauden (*armon ajan eli seurakunta-ajan*) loppu on pian käsillä. Tämä tarkoittaa, että koko ihmiskunnan historian pahin aika, kuten Jeesus itse totesi (Mt. 24:21), on tulossa kapinallisen ihmiskunnan päälle.

Ahdistus on viimeinen seitsemän vuoden jakso, joka päättää ihmiskunnan kapinan Jumalaa vastaan. Se on *Danielin seitsemäskymmenes viikko*.

Kerronta tästä kauheasta Taivaan rangaistuksesta maan kapinallisia vastaan, joka löytyy pääasiassa Ilmestyskirjasta, joka kuvailee 21 tuomiota Jumalan vihan kolmen erityisen näytöksen sarjassa: seitsemän käärröä; seitsemän pasunaa; ja seitsemän maljaa, ovat käytännössä Jumala sanomassa sitä, mitä tuo mainostaulun mainos esitti kaikki nuo vuodet sitten.

Ja lopuksi...

Herra on todella hidas tuomiossaan. Hän ei ole halua yhdenkään hukkuvan syntyinsä. Hän pyytää kaikkia tulemaan parannukseen. Mutta Hänen kärsivällisyytensä ei ole rajaton ja jokaiselle todelliselle Raamatun profetian tutkijalle on selvää, että tämä sukupolvi on törmäämässä Jumalan kärsivällisyyden ajan loppuun.

Kaikkien uskovien Tempaus nostaa (*harpazo*) heidät Jeesuksen Kristuksen läsnäoloon, joka vastaanottaa (*paralambano*) heidät luoksensa ja he ovat Hänen kanssaan ikuisesti.

Ttä me, jotka tutkimme ja esitämme Jumalan sanaa – erityisesti Hänen profeetallista sanaansa – toivomme lopulta kaikille, jotka ottavat Taivaan kutsun vastaan. Tämä on kaiken loppu, kuten Jumala haluaa, sillä tuo loppu on todellisuudessa *alku*.

Ota vastaan Kristus ja se lunastus, jota Jumala tarjoaa Poikansa kuoleman, hautaamisen ja ylösnousemuksen kautta. Silloin tuon muistamani iskulauseen sanat saavat ihmeellisen, ei pelottavan, merkityksen.

Ja lopuksi...

JAA TÄTÄ